Σίγησε του Διακογιάννη η φωνή

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ με οδύνη ανακοινώνει την απώλεια του καταξιωμένου δημοσιογράφου, συγγραφέα, ραδιοφωνικού παραγωγού, τηλεοπτικού παρουσιαστή και βετεράνου αθλητικογράφου **Γιάννη Διακογιάννη**, ο οποίος έφυγε σήμερα από τη ζωή, σε ηλικία 91 ετών.

Ο Γιάννης Διακογιάννης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1931. Μετά το πέρας των γυμνασιακών του σπουδών, σπούδασε μουσική και αθλητική δημοσιογραφία στη Γαλλία. Τη δημοσιογραφική του σταδιοδρομία ξεκίνησε το 1952 από την εφημερίδα «ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΗΧΩ» ως συντάκτης και ανταποκριτής της στο Παρίσι και στη συνέχεια ακολούθησε μια αξιοσημείωτη πορεία στον έντυπο Τύπο στο «ΦΩΣ ΤΩΝ ΣΠΟΡ», την «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» και τη «ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ», ενώ διετέλεσε και διευθυντής του αθλητικού τμήματος της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ».

Παράλληλα, δίδαξε σε ιδιωτικό κέντρο αθλητικού ρεπορτάζ, ασχολήθηκε με το ραδιόφωνο στην παραγωγή αθλητικών αλλά και αμιγώς μουσικών εκπομπών και άφησε πίσω του βιβλία, τα οποία αποτελούν σημεία αναφοράς στην αθλητική βιβλιογραφία («100 Χρόνια Ποδόσφαιρο», «60 Χρόνια Μουντιάλ», «Οι Μεγάλες Μορφές του Αθλητισμού» κ.α.). Το 2003, ήταν ο πρώτος αποδέκτης του βραβείου «Ελένη Βλάχου» για τη συνολική προσφορά του ενώ το 2018, τιμήθηκε από το Μορφωτικό Ίδρυμα της Ενώσεως Συντακτών, σε εκδήλωση για τους βετεράνους του αθλητικού ρεπορτάζ.

Ο Γιάννης Διακογιάννης, για πολλούς ο κορυφαίος στον τομέα του, υπήρξε αναμφισβήτητα μια εμβληματική φυσιογνωμία της δημοσιογραφίας και δικαίως λογίζεται ως ένας από τους θεμελιωτές του σύγχρονου αθλητικού ρεπορτάζ. Άνοιξε το δρόμο για τις επόμενες γενιές αθλητικών συντακτών, παρέδωσε μαθήματα ενδεδειγμένης αθλητικής μετάδοσης και κάλυψε τις περισσότερες εγχώριες και διεθνείς διοργανώσεις του καιρού του: τέσσερις Ολυμπιακούς Αγώνες, μεταξύ αυτών και τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Μονάχου το 1972, τους πρώτους που μεταδόθηκαν τηλεοπτικά

στην Ελλάδα, οκτώ Παγκόσμια Κύπελλα ποδοσφαίρου, παγκόσμια πρωταθλήματα στίβου και αμέτρητα άλλα αθλητικά γεγονότα, ενώ ορόσημο στην καριέρα του αποτέλεσε η παρουσίαση της θρυλικής «Αθλητικής Κυριακής» από το 1966 έως και το 1983 στην ΕΡΤ, μιας εκπομπής που χάραξε την εθνική συλλογική μας μνήμη και ακόμα αποτελεί τη μακροβιότερη αθλητική εκπομπή στην ελληνική τηλεόραση.

«Του Διακογιάννη η φωνή», η φωνή που συντρόφευσε τα κυριακάτικά μας βράδια, η φωνή που έγινε τραγούδι στα στόματα φιλάθλων και μη, σίγησε για πάντα. Όλοι όσοι τον γνώρισαν κι όλοι όσοι παρακολούθησαν την πορεία του, θα τον θυμούνται όπως ακριβώς ήταν: αγέρωχος και επιβλητικός, ευρυμαθής και γλαφυρός στις περιγραφές του, ευγενής και κομψός στους τρόπους του, γνώστης αλλά και λάτρης του αντικειμένου του. Υπήρξε δάσκαλος για τους νεότερους συναδέλφους και φωτεινό παράδειγμα ευγλωττίας, ταλέντου, εργατικότητας αλλά και αντικειμενικότητας στο ρεπορτάζ. Άλλωστε, δεν είναι τυχαίο ότι η επαγγελματική του πορεία τον τοποθέτησε στο πάνθεον των κορυφαίων και αξεπέραστων της ελληνικής δημοσιογραφίας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ συλλυπείται τους οικείους του και αποχαιρετά τον εκλεκτό συνάδελφο, ο οποίος αφήνει πίσω του δυσαναπλήρωτο κενό και φτωχότερο το λειτούργημά μας.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ